

РЕШЕНИЕ

№ 3806

гр. София, 07.06.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.05.2017 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Славина Вladoва

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова
Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Мира Петракиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3221** по описа за **2017** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 - 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба от Комисия за защита на потребителите /КЗП/, подадена чрез адв.К. против решение от 24.01.2017 год., постановено по нахд №427/2016 год. по описа на Софийски районен съд, НО, 114-ти състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № К-14174/04.12.2015 год., издадено от гл. директор на ГД „Контрол на пазара“ при КЗП, с което на [фирма] на основание чл. 222а във вр. чл. 113, ал.1 от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500 лева.

Касаторът счита изводът на СРС, че са налице причини НП да бъде отменено, поради процесуални нарушения за неправилен. Сочи, че датата на извършване на нарушението е видна от акта за установяване на административното нарушение /АУАН/ и от НП и е 28.03.2015 год. – т.е. датата на връщане на телефона на потребителката с отказана гаранция – непривеждане на потребителската стока в съответствие с договора за продажба. Излага съображения за доказване на нарушението и правилното му санкциониране. Моли касационният съд да отмени решението на районния съд и да постанови решение, с което да потвърди издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът по жалбата – [фирма], чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли решението да бъде потвърдено. Позовава се на констатираното от районния съд процесуално нарушение и на непредставено доказателство от касатора – сервизната поръчка въз основа, на която на потребителката е отказано.

Заклучението на прокурора е, че жалбата е неоснователна и недоказана, поради което следва да бъде оставена без уважение.

Предмет на касационно оспорване е решение от 24.01.2017 год. по нахд № 427/2016 год., НО, 114-ти с-в на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК/, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспорваният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Деянието, за което е издадено наказателното постановление е извършено на територията на [населено място], при което положение териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

Решението е постановено и в съответствие с материалния закон, по отношение на него не са налице касационни основания за отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила. Съображенията са следните:

За да постанови решението си СРС е извършил проверка на издаденият АУАН и на обжалваното НП. Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в съответствие с изискванията на ЗАНН, но в хода на административно-наказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – не е посочена датата на извършване на нарушението.

Касационният съд споделя направения извод от СРС за допуснато съществено процесуално нарушение по смисъла на чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН-непосочване на датата на извършване на нарушението. Действително в НП няма изрично посочена дата, като дата на нарушението. В НП са посочени: датата на извършената проверка в магазин на М., датата на предявяване на рекламацията, датата на издаване на констативен протокол от сервиз [фирма], датата на връщане на мобилния телефон на потребителката, датата, до която мобилният телефон не е приведен в съответствие с договора за продажба и датата, на която е констатирано нарушението. Така както са посочени датите може само да се предполага моментът на извършване на нарушението, но не може да се установи по категоричен начин.

За да се предизвикат целените с НП правни последици, постановлението следва да съдържа определения в ЗАНН минимален обем информация, посочен в чл. 57 от същия закон, в това число и датата на извършване на нарушението/чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН/. Недопустимо е императивно посочени от закона реквизити да бъдат извеждани по тълкувателен път или да се предполагат. Изискването за посочване на дата е предвидено във връзка с правото на защита на нарушителя, както и с

извършване на съдебния контрол за законосъобразност, тъй като само в случай, че е посочена точна дата на извършване на нарушението, може да се прецени приложимостта на чл. 34 от ЗАНН. Посочването на датата на извършване на нарушението има отношение и при определяне на приложимата за даден казус редакция на материалния закон. Точното и ясно посочване на датата на извършване на нарушението е необходим реквизит на НП, тъй като чрез него се описва и индивидуализира нарушението и се очертава предмета на доказване. Липсата ѝ не може да бъде отстранена в процеса на обжалването на наказателното постановление и води до ограничаване на правото на защита на наказаното лице да разбере за какво конкретно нарушение е наказано по наказателно-административно правен ред. Следователно налице е нарушение, което води до ограничаване на правото на защита на посоченото за нарушител лице.

Не посочването точно и неоспоримо датата на извършване на нарушението, е нарушение на императивните разпоредби на чл. 42, т. 3 от ЗАНН и на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Неспазването на тези нормативни изисквания води до постановяване на акт при съществено нарушение на процесуалните правила и е самостоятелно основание за отмяна на оспореното НП.

По тези причини касационният съд не прие тезата на касатора за липса на съществено процесуално нарушение.

Районният съд, като е отменил обжалваното пред него НП е приложил правилно материалния закон и е постановил законосъобразен съдебен акт.

Въз основа на изложените съображения, настоящият касационен състав намира, че обжалваното съдебно решение е правилно и следва да бъде оставено в сила. Касационната жалба е неоснователна.

С оглед горното и на основание чл.221,ал.2, пр.1 от АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН , съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 24.01.2017 г., постановено по нахд № 427/2016 год. по описа на Софийски районен съд, НО, 114 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

